

feelser mod den nævnte Lov skulle behandles som Politisager. Jeg tror, at det er et meget levende Ønske, at denne Sag snarest mulig fremmes, forinden hele Lodslovsænet fuldstændig vil kunne blive ordnet.

Sessen: Jeg skal ganske vist ikke gjøre nogen Indvending imod, at dette Lovforslag hurtig fremmes, men jeg har dog troet at maatte gjøre et Par Bemærkninger ved denne Sag paa Grund af, at det angaar et Forhold, som jeg har hørt Leilighed til at blive nøie bekendt med, og der i dette Lovforslag henvises til flere forskjelligartede Bestemmelser, for hvilke den nye Regel om, at Overtrædelser af disse Bestemmelser i Lodsanordningen skulle behandles som offentlige Politisager, er gjort anvendelig. Der kan saaledes ikke være nogen Tvivl om, at det bør paatales som offentlig Politisag, naar nogen Uvedkommende bruger Lods-tegn eller Lodsflag, men hvad der kan være nogen Tvivl om, er, hvorvidt man bør kunne benytte en saa summarisk Fremgangsmaade, som her er foreskrevet i de Tilfælde, hvor en Skipper ligger med Lodsflag oppe og forgæves har ventet paa at faae en Lods, og han da benytter en anden Person, som er bekendt med Farvandet. Det er et Forhold, som nødvendigvis maa finde Sted ofte, fordi der ingenlunde er ansat eller har kunnet ansættes Lodsfer i det Omfang, at der altid haves Lodsfer tilstede, naar et Skib behøver Lodsning. Det er navnlig Tilfældet ved Udlobet af Fjordene, hvor det ofte har været Tilfældet, at et Skib har heiset Lodsflag, ventet paa Lodsfer og ikke har kunnet faae fat paa ham og da har benyttet en hvilkenkom helst af de Søfolk, som bo paa Stebet og ere bekendte med Indløbet til disse Farvande. Nu har jeg ikke Noget imod, at de herved opstaaende Spørgsmaal behandles som offentlige Politisager, men jeg vil blot henstille, om det er rigtigt, at det uden videre overlades til dem, der træffe en saadan Mand under Lodsningen, at anholde denne Person, sigende: Ja, jeg kender ikke Dig og veed ikke, hvor jeg skal faae fat paa Dig siden, altsaa bliver Du anholdt. Denne Anhøvelse af Personer er hidtil efter vor Lovgivning betragtet som Udøvelse af Politimyndighed, og det er mig ikke bekendt, at det er Regel nogetsteds, at Private kunne anholde Personer og føre dem til Politidommeren. I de Tilfælde, jeg her har nævnt, forekommer det mig betænkeligt, at man tilstøder Lodsfer, hvem det vel nærmest vil blive, eller en hvilkenkom helst Anden, der kommer ombord, at kunne anholde saadanne Personer og føre dem til Politidommeren. Det vilde ogsaa være ønskeligt, at der var en Regel om, til hvilken Politidommer en saadan Person skulde føres. Der har, saavidt mig bekendt, ikke egentligt vist sig store Vanstueligheder i det Tilfælde, jeg har nævnt. Der har været mangfoldige Klager over, at Personer i saadanne

Tilfælde uberettiget ere bleve antagne af Skipperen til at Lodsfe Skibe. Der har saevnligvis været indgivet Klage til Politivirigheden paa det Sted, hvor Skibet gaar ind for at lade eller løse. Denne Politivirighed har da undersøgt Sagen gjæsteretsvis, og naar Sagen har været anlagt, har det været saevnligsmæssig Skik og Brug, at man har underrettet Lodslovsænet derom for at forhindre, at Skibet gif ud, forinden Skipperen havde stillet Sikkerhed for de Bøder, han vilde isalde efter Lodslovgivningen, dersom Klagen fandtes begrundet. Nu forekommer det mig i de Tilfælde, jeg har nævnet, at være noget betænkeligt at tilstaa en saadan Anhøvelsesret, som Lovforslaget giver, og jeg har nogen Tvivl om, hvorvidt denne Bestemmelse egentlig er nødvendig, men navnlig vilde jeg have ønsket, at man i alt Fald havde overladt til Politidommeren at træffe Foranstaltning til Anhøvelsen, fordi denne Anhøvelsesret for Private er meget farlig. Den giver Anledning til stov Strid og Uleilighed og bliver ikke altid anvendt med den Konduite, som det givne Tilfælde fordrer. Jeg har blot villet gjøre disse Bemærkninger, idet jeg forbeholder mig Ret til nærmere at tage under Overveielse, hvorvidt jeg maatte finde Anledning til i denne Retning at stille Ændringsforslag.

Srenbøll: Jeg vil blot gjøre et Par Bemærkninger til min ærede Kollega i Anledning af det, han fremsførte her. For det Første den Bemærkning, at han ved Spørgsmaalet om, hvorledes der vil være at forholde, naar en Skipper har gjort Signal efter en Lods og ikke kan faae Lods, vistnok har overset, at der i Forordningen om Lodslovsænet af 27de Marts 1831 i § 32 staar, at i saadanne Tilfælde er det enhver Anden, som dertil er duelig, tilladt at lodsfe mod derfor at erholde de bestemte Lodspenge. Naar altsaa et saadant Tilfælde indtræffer, bliver den Paagjældende ikke straffet. Hvad det andet Spørgsmaal angaar om det Betænkelige i at tillade en Anhøvelse af Private, maa jeg sige, at jeg ikke har opfattet Lovforslaget saaledes, at det skulde være de Private tilladt at anholde den Paagjældende og føre ham til Politidommeren, men Lovforslaget maa vistnok læses i Overensstemmelse med de Regler, der ellers haves om Personers Anhøvelse, saa at Anhøvelsen naturligvis kun kan ske gjennem Politiets Funktionærer efter Anmeldelse, medens man derimod ingenlunde kan lade de private Folk være berettigede til at tage den Paagjældende i Rakken og transportere ham til Politidommeren. Jeg for mit Vedkommende finder derfor ingen Betænkelighed i de to Retninger, som det ærede Medlem for 10de Kredts (Sessen) nævnte, imod at vedtage Lovsaget, som det foreligger.

Melchior: Ja, da den ærede sidste Taler allerede har indpegaaet det ærede Medlem for